

[Arbejdsministeren]

samtligede forslag, der her er lagt frem, ikke bare er et flertal, som er positivt interesseret i at drøfte dem, men også er en positiv vilje til, at der skal ske noget på disse områder. Der er altså i folketinget en sådan positiv vilje. Når jeg har talt om en fast kerne af partier, der tilsammen kan være et flertal bag forslagene, så er det altså ikke bare af hensyn til disse forslag, men af hensyn til, at der jo også efterfølgende er en regning, der skal betales. Sådan hænger tingene jo sammen.

I øvrigt er jeg ikke uenig med hr. Gert Petersen i – det var også det, jeg prøvede selv at sige før – at det afgørende i denne sag ikke er et spørgsmål om regeringen eller en anden regering. Det afgørende spørgsmål er, om folketinget er i stand til at leve op til den udfordring, som det alt, alt, alt for store ungdomsarbejdsløshedsproblem udgør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til den 11. februar 1982 nedsatte udvalg vedrørende lovforslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel til forsvarsministeren:

Forespørgsel af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF):

»Hvad kan regeringen oplyse om NATOs nye forstærkningsplaner?«

(Forespørgsel nr. F 15. Anmeldt 19/3 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/3 82).

Begrundelse

Steen Folke (VS):

Der er stadig alt for meget tys-tys om militæret. For nylig søgte forsvarsministeren ved et særligt, fortroligt aktstykké at få finansud-

valget til at bevilge ¼ mia kr. til forskellige NATO-projekter i Danmark, uden at det var tanken, at offentligheden skulle informeres om blot så meget som størrelsen af denne særlige bevilling. Men det blev halet frem i lyset.

I dag skal vi have debat om de nye NATO-forstærkningsplaner, som på en række punkter afgørende ændrer det danske militærs funktion, men det er sandelig ikke forsvarsministerens fortjeneste. Han ønskede kun den sag debatteret bag lukkede døre i forsvarsudvalget og det udenrigspolitiske nævn. Og alle NATO-partierne bakkede ham op. De er ikke interesseret i at få de livsvigtige militære spørgsmål endevendt i folketingssalen i fuld offentlighed. Kun i kraft af det initiativ, som SF og VS har taget sammen, er denne sag overhovedet kommet til debat her.

Oven i købet tilkendegav forsvarsministeren både i forsvarsudvalget og i udenrigspolitisk nævn på møderne for 14 dage siden, at selv om debatten for længst var placeret på folketingets dagsorden for i dag, så agtede regeringen ikke at afvente denne debat, før man svarede ja tak til NATOs nye forstærkningsplan. Svaret skulle med djævelens vold og magt af sted inden påske. Så kunne folketinget bagefter debatteré af hjertens lyst og vedtage, hvad man syntes, af dagsordensforslag; regeringen er øjensynlig lige glad, NATO-generalerne kan være tilfredse.

Om den nye NATO-forstærkningsplan har forsvarsministeren udsendt et notat med en del oplysninger, men selve planen har han nægtet at offentliggøre, vistnok i modsætning til, hvad der var tilfældet for den tilsvarende norske plan. Vi ved noget om, hvad det er for udenlandske, fortrinsvis amerikanske og engelske, troppestyrker, man har tænkt at velsigne os med, men vi ved meget lidt om, på hvilke vilkår den broderlige hjælp kan komme på tale, og det er ærlig talt det mest interessante. Jeg ved ikke, om vi gennem debatten i dag kan få løftet lidt flere slør.

Tilførsel af udenlandske tropper til Danmark er ikke noget hyggeligt perspektiv. Uanset alle formaliteter må man med kendskab til styrkeforholdene mellem f.eks. USA og Danmark spørge: hvem træffer i en tilspidset situation reelt beslutningen om, at der skal sendes 5 amerikanske flyeskadriller til Jylland? Og bliver de engelske og amerikan-